

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿರುವುದೇ ದೊಡ್ಡ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ, ದೇಹೀ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಈಶ್ವರೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಅವರಿಗೆ ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಪರಮಧಾಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೇನೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಾವ ಒಂದು ಮಾತಿನ ಧಾರಣೆಯಿಂದ 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಪುಣ್ಯವು ಜಮಾ ಆಗುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ಸ್ವಯಂಗೆ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪುಣ್ಯವು ಜಮಾ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಯಾರು ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಹೀ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರೇ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅಂತಹವರ ಬುದ್ಧಿಯು ಶುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಅಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಜಮಾ ಆಗಿರುವಂತಹ ಪುಣ್ಯವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರೋಧದ ಭೂತವೂ ಸಹ ಅಪಕಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಹಳ ಮಧುರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಗೀತೆ: ಇಂದು ಯಾರು ಬಂದರು.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಯಾವಾಗ ಪರಮಾತ್ಮ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಜೀವಾತ್ಮಗಳ ಜೊತೆ ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆಗ ಜೀವಾತ್ಮಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಜೀವತನ (ದೇಹಾಭಿಮಾನ) ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಆತ್ಮ ಹಾಗೂ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಸಂತಾನನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆಯೋ ದೇಹ ಸಹಿತ ದೇಹದ ಸರ್ವ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿಯೆಲ್ಲವೂ ನೆನಪುಗಳೇ ಇರಬಾರದು. ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಸಂಶಯದಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ... ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಂಧಕಾರದ ರಾತ್ರಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಗಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಹ ಸಹಿತ ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೋ ಅದೆಲ್ಲವೂ ತುಂಡಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಈ ಹಳೆಯ ಜಗತ್ತು ಕಂಡು ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಪರಮಧಾಮವೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲವೇ! ಆದರೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನು ಜೋಡಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ದೇಹಾಭಿಮಾನವೂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಮಂಗನ ಸಂಪ್ರದಾಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಯಾವಾಗ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೋ ಆಗ ಈಶ್ವರೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮಂಗನ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರಿಗೆ ನಾರದನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವಿದೆ. ನಾರದನೂ ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು, ತಂಬೂರಿಯನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರಿಗೆ ನೀನು ಮಂಗನ ಸಂಪ್ರದಾಯದವನು ಎಂದು ತಂದೆಯೇ ತೋರಿಸಿದರು. ಅಂದಮೇಲೆ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿರುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಭಲೆ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಆ ರೀತಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಗೂ ಕೆಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯನಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಮನೆ-ಮಠ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ಪವಿತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಗೃಹಸ್ಥಿಗಳು ಅವರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಗುರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಲಿಯುಗೀ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ನಾಸ್ತಿಕರು, ನಿರ್ಧನಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೇ ಭಗವಂತ! ಹೇ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ! ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೂ ಅವರು ಯಾರು ಎಂದು ತಿಳಿದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಕೂಗುತ್ತಾ-ಕೂಗುತ್ತಾ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಈಶ್ವರ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದಂತೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲೂ ಸಹ ಭಗವಾನುವಾಚ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ - ಇದು ಆಸುರೀ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿದೆ. ತಾವು ಮಂಗನಂತೆ ಆಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಭಗವಂತನು ಏಕೆ ಹೇಳಿದರು? ತಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕು. ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾವಾಗ ಭಗವಂತ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ಬಂದು ತನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಪರಿಚಯವಿದೆ. ನಾನು ರುದ್ರನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಈ ರುದ್ರ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಕೃಷ್ಣ ರಚಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಿದನೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕು - ನಾನು ಕೃಷ್ಣನು ತಮಗೆ ರಾಜಯೋಗ ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣನ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಮಕ್ಕಳೇ ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಕಬ್ಬಿಣ ಯುಗದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖದಿಂದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೇ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವರಿಗೆ ಇವರದು ಕಪ್ಪು ಮುಖವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಸನ್ಯಾಸ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯು ರಜೋಗುಣಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಭಾರತವನ್ನು ತಮನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಪವಿತ್ರ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ರಜೋಗುಣಿ ಸನ್ಯಾಸವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಖಂಡಿತ ಸನ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ರಜೋಗುಣಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾಮಚಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಏರುವುದರಿಂದ ಸುಡುವುದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ಈ ಸನ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಪಾತ್ರವೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಜ ರಾಜಯೋಗ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಭಗವಂತನು ಕಲಿಸಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಭಗವಂತನನ್ನೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ - ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮರೆತಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ತಿಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಶುದ್ಧತೆಯಿರಬೇಕು. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ತಾವು ಸನ್ಯಾಸ

ಧರ್ಮದ ನಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು - ಬಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ, ನಂದನೆ ಎಂದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರಿ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಯಾರು ಸರ್ವರ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಕೃಷ್ಣನು ತಿಳಿಸಿರುವುದಲ್ಲ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಬಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ - ಇದು ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯವಾಗಿದೆ, ಮನುಷ್ಯರ ಬುದ್ಧಿಯು ಜಡಜಡೀಭೂತ ಆಸುರೀಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಪತಿತ ಆಸುರೀ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಪಾವನ ದೈವೀ ರಾಜ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ - ನಾವೇ ಈಶ್ವರನಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿಯಂತು ಇಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನಂತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನೇ ಎಲ್ಲರೂ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ತಿಳಿಸುವವರು ಬಹಳ ರಿಫೈನ್ ಆಗಿರಬೇಕು. ಯಾರಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧದ ಭೂತವಿರುತ್ತದೆ ಅವರು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ! ಕ್ರೋಧದ ಭೂತ, ಮೋಹದ ಭೂತ, ಲೋಭದ ಭೂತ, ಸಣ್ಣ-ಪುಟ್ಟ ಭೂತಗಳಂತು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಕೆಟ್ಟ ಹವ್ಯಾಸವಿದೆ. ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೂ ಮಾಯೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ದೇಹಾಭಿಮಾನದ ಭೂತವಾಗಿದೆ. ದೇಹಾಭಿಮಾನ ಬಂದರೆ ಅವರು ಮಂಗನಂತೆ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ದೇವೀ-ದೇವತೆಗಳೇ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗಾಗಿ ಮಂದಿರದ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನು ಶಿವಾಲಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಪವಿತ್ರ ಮಂದಿರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವವು ಶಿವಾಲಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಯಥಾ ರಾಜಾ-ರಾಣಿ ತಥಾ ಪ್ರಜಾ ಎಲ್ಲರೂ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಬಹಳ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲಿಯು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಚ್ಚುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಉರುಬುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಇಲಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬುದ್ಧಿಯಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಸನ್ಯಾಸಿ ಮುಂತಾದವರು ಬಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಮೊದಲು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಬನ್ನಿ ಸನ್ಯಾಸಿಜೀ, ತಾವು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರು, ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ಸನ್ಯಾಸ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದ್ದಿದೆ. ಒಂದು ಮನೆ-ಮಠ ಬಿಡುವ ಸನ್ಯಾಸ, ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆ-ಮಠ ಬಿಡದಿರುವ ಸನ್ಯಾಸ. ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿತು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮಾಲೀಕರಾಗಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಎಂದಾದರೂ ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ? ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಈ ಮಾತು ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿ ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ನಂತರ ಚಿತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮದು ಮನೆ-ಮಠ ಬಿಡುವುದಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾರ್ಗವಿದೆ. ನೀವು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಪಂಚ ವಿಕಾರಗಳ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ, ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಹಯೋಗವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಪಂಚ ವಿಕಾರಗಳ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಾವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ದೇವೀ-ದೇವತೆಗಳು ಪವಿತ್ರರಾಗಿದ್ದರು, ಈಗಿಲ್ಲ. ಕಲಿಯುಗದ ನಂತರ ಸತ್ಯಯುಗ ಬರಬೇಕು, ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಸತ್ಯಯುಗದ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಕಮಲಪುಷ್ಪ ಸಮಾನ ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ - ಬೆಂಕಿ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ತಮ್ಮ ಬಳಿಯಂತು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಗುರಿ-ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ಹಳೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿನಾಶ ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಜ್ಞಾನವು ನಮಗೆ ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಯಾರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಮರೆತು ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ಈ ನಮ್ಮ ರಾಜಯೋಗವು ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಈಗಂತೂ ತಮೋಪ್ರಧಾನವಿದೆ ನಂತರ ತಮೋಪ್ರಧಾನದಿಂದ ಸತೋಪ್ರಧಾನ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಲೇಬೇಕು. ಸತೋಪ್ರಧಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹ ರಚಯಿತ ತಂದೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಾವು ಆ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಕೃಷ್ಣನಿಂದಲ್ಲ. ಭಗವಂತನು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ದೇವತಾ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಕೆಳಗಿರುವ ಲೋಕದವರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನು ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ, ನಾವಾತ್ಮರೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತೇವೆ- ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಪೂರ್ಣ ಯೋಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಧಾರಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಏನನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದರ ನೆನಪು ಇರುತ್ತದೆಯೇ! ಭಲೆ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾವು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಂದೆಯು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ನೀವು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಯು ರಿಫೈನ್(ಶುದ್ಧ) ಆಗಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಧಾರಣೆಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಬೇಕು. ಧಾರಣೆ ಆಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅನ್ಯರಿಗೂ ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ತಂದೆಯು ಬಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾಯಾರಾವಣನು ಅಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಒಂದು ಬಾರಿ ಇಷ್ಟೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದು 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಉಪಕಾರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಉಪಕಾರವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಕೃಪೆ, ಆಶೀರ್ವಾದವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ರಾವಣನು ಅಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಶ್ರೀಮತದಿಂದ ತಾವು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬಹುದು. ದೇಹಾಭಿಮಾನಿಯಾದರೆ ಅಪಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪುಣ್ಯವು ಭವಿಷ್ಯ 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗೆ ಜಮಾ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅಪಕಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜಮಾ ಆಗಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದೆಯೆಂದರೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಸುರೀ ಮತದಂತೆ ಅಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ

ಮನುಷ್ಯರು ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ಅಪಕಾರವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಮ-ಕಟಾರಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆತರು, ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮರೆತರೆಂದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಅಪಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರ, ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಪಕಾರ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟು ಉಪಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ತಮಗೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಅನ್ಯರಿಗೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ನಂತರ ಮಾಯೆಯ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಓಡಿ ಹೋದರು, ಅಪಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ- ಏನೋ ಆಗಿರಬಹುದು ಅದಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ನಾವು ಹೇಗೆ ಹೋಗುವುದು, ಹೋಗಿ ಉಲ್ಲಾಸ-ಸುಲ್ಲಾಸ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಂದರೆ ಯಾರು ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಅವರೇ ಅಪಕಾರ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಖಾತೆಯನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಈ ರೀತಿ ಬಹಳ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದರು, ಅವರೇ ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಅಪಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು, ಇದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯ-ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಅಪಕಾರವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದು ರಾವಣನ ಮತವಾಗಿದೆ. ಈಗೀಗ ಶ್ರೀಮತ, ಈಗೀಗ ರಾವಣನ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರೋಧದ ಭೂತ ಬಂದಿತೆಂದರೆ ಅಪಕಾರವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಅಪಕಾರದ ಕಳಂಕವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ನಿಂದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಅಂತಹವರಿಗೆ ತಂದೆಯು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಈಶ್ವರನ ಸಂತಾನರು ಹೀಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಹೃದಯದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರ ಭೂತ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರೋಧವು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿದೆ, ಅದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಸದಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಮಧುರ ಸ್ವಭಾವದವರಾಗಬೇಕು, ಕ್ರೋಧಿಗಳ ಸ್ವಭಾವ ಅಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಮತೆಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಮಮತೆಯು ದೂರವಾಗುತ್ತಾ ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲವೇ, ಮಮ್ಮಾ - ಬಾಬಾ ಮೊದಲು ತಲುಪುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಮತದಂತೆ ನಡೆದು ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾತಾ-ಪಿತಾರ ಹೃದಯವನ್ನೇರಿದರೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ನಾವು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ವರಿಸಲು ಅರ್ಧಾತ್ ಮಾತಾ-ಪಿತರ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವೆಯೇ? ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧವಿದೆ ಎಂದು ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಎಂದೂ ಹೃದಯವನ್ನೇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜಾ-ಮಹಾರಾಣಿಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಜ್ಜೆ-ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ದ್ರೋಹಿಗಳಾದರೆ ಹೋಗಿ ಚಂಡಾಲರಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಕಲ್ಪದ ಮೊದಲಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನದ ನಶೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ ಅದರೆ ಯಾರು ಸರ್ವಿಸಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಫಲವೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನಂಬರ್ವನ್ ಆಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸುಖ ಕೊಟ್ಟು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ವಿಸಿನ ಯುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನೂರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಜಾಗೃತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಶ್ರಮದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ತಂದೆಗೆ ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿ ಇಂತಿಂತಹ ವಿಚಾರ ಸಾಗರ ಮಧನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ವಿಚಾರಗಳು ಬರುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಘ್ನಗಳೂ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ವಿಶ್ವವನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಆಲೋಚನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ-ಮಾಡುತ್ತಾ ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಹಗಲಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಗಾಯನವಿದೆ - ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವವರು..... ತಂದೆಗೆ(ಬ್ರಹ್ಮ) ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಚಿಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ತಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಹ ನಾವು ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಬಾಪಾದಾರವರ ಜೊತೆ ನಾವೇ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಗಲನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ಣ ಹಳೆಯ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಮಾತಾ-ಪಿತ ಬಾಪಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಎಂದೂ ಸಹ ರಾವಣನ ಮತದಂತೆ ನಡೆದು ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಂದೆಗೆ ಅಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು, ನಿಂದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಬಾರದು. ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ತಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಸರ್ವರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ಕ್ರೋಧದ ಭೂತವು ಪ್ರವೇಶವಾಗಲು ಬಿಡಬಾರದು. ಬಹಳ ಮಧುರ ಸ್ವಭಾವದವರಾಗಬೇಕು. ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ತಮ್ಮ ಶುಭ ಭಾವನೆಯ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬುವಂತಹ ಸತ್ಯ ಸೇವಾಧಾರಿ ಭವ.

ತಾವು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಶುಭ ಭಾವನೆಯಿದೆ ಪ್ರತಿ ಆತ್ಮ ತಂದೆಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಹನಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು, ಇದೇ ಶುಭ ಭಾವನೆಯ ಫಲ ಆ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಭವ ಮಾಡಲು ಬಲ ಸಿಗುವುದು. ಶುಭ ಭಾವನೆಯ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಯಾರು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಿಡುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸತ್ಯ ಸೇವಾಧಾರಿ ಯಾರೆಂದರೆ ಯಾರು ಸ್ವಯಂ ಸಹಾ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯ ಆತ್ಮರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯದ ಮೂಲಕ ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ಸಾಹ ಇಂತಹ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ ಯಾವುದರ ಮುಂದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಅದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಬದಲು ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಸೋಲೇಗನ್:

ಬಾಪ್ತಾದಾರವರ ಜೊತೆ ಮುರಿಯಲಾರದ ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದಾಗ ಈಶ್ವರೀಯ ಮರ್ಯಾದೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದು ಸಹಜ ಅನುಭವ ಮಾಡುವರು.